ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 22. novembra 2007 *

Vo veci C-262/06,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Bundesverwaltungsgericht (Nemecko) zo 17. mája 2006 a doručený Súdnemu dvoru 15. júna 2006, ktorý súvisí s konaním:

Deutsche Telekom AG

proti

Spolkovej republike Nemecko, v zastúpení: **Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen**,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory C. W. A. Timmermans, sudcovia L. Bay Larsen, J. Makarczyk, P. Kūris (spravodajca), a J.-C. Bonichot,

* Jazyk konania: nemčina.

generálny advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer,
tajomník: B. Fülöp, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 7. júna 2007,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— Deutsche Telekom AG, v zastúpení: T. Mayen, U. Karpenstein, a B. Stamm, Rechtsanwälte,

— Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen, v zastúpení: Bayer, Meyer-Sebastian, E. Greiwe, M. Dorsch, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci B. Kuhrmeyer a R. Busch,

— nemecká vláda, v zastúpení: M. Lumma a C. Schulze-Bahr, splnomocnení zástupcovia,

— belgická vláda, v zastúpení: A. Hubert, splnomocnená zástupkyňa,

— talianska vláda, v zastúpení: I. M. Braguglia, splnomocnený zástupca, za právnej pomoci M. G. Aiello, avvocato dello Stato,

— litovská vláda, v zastúpení: S. Žalimienė, splnomocnená zástupkyňa,

— Komisia Európskych spoločenstiev, v zastúpení: G. Braun a M. Shotter, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 28. júna 2007,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 27 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) (Ú. v. ES L 108, s. 33; Mim. vyd. 13/029, s. 349, ďalej len „rámcová smernica“) a článku 16 ods. 1 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb (smernica univerzálnej služby) (Ú. v. ES L 108, s. 51; Mim. vyd. 13/029, s. 367, ďalej len „smernica univerzálnej služby“).

2 Tento návrh bol podaný v konaní o opravnom prostriedku „Revision“ medzi Spolkovou republikou Nemecko, v zastúpení Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (Spolkovou agentúrou pre elektrickú energiu, plyn, telekomunikácie, pošty a železnice, ďalej len „regulačný orgán“) a Deutsche Telekom AG (ďalej len „Deutsche Telekom“), týkajúcom sa rozhodnutia z 8. júna 2004, ktorým regulačný orgán určil, že tarify uplatňované Deutsche

Telekom, ako aj obsah ustanovení všeobecných podmienok predaja týkajúcich sa týchto taríf podliehajú v prípade niektorých „ponukových balíkov“ povinnosti povolenia podľa § 25 ods. 1 telekomunikačného zákona (Telekommunikationsgesetz) z 25. júla 1996 (BGBl. 1996 I, s. 1120, ďalej len „TKG 1996“).

Právny rámec

Právna úprava Spoločenstva

3 Článok 17 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/10/ES z 26. februára 1998 o uplatňovaní služieb otvorenej siete (ONP) na hlasový telefón a o univerzálnej službe pre telekomunikácie v súťažnom prostredí [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 101, s. 24) stanovuje zásady tvorby cien takto:

„1. Bez toho, aby boli dotknuté osobitné ustanovenia článku 3 týkajúce sa prijateľnosti taríf alebo ustanovenia článku 6, dbajú národné regulačné orgány o to, aby subjekty poskytujúce hlasové telefónne služby a s významným postavením na trhu alebo subjekty označené podľa článku 5, ktoré majú významné postavenie na trhu, dodržiavali ustanovenia tohto článku.

2. Tarify za používanie pevnej verejnej telefónnej siete a za služby poskytované prostredníctvom tejto siete musia byť v súlade so základnými zásadami nákladového orientovania cien uvedenými v prílohe II smernice 90/387/EHS.

3. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7 ods. 3 smernice [Európskeho parlamentu a Rady] 97/33/ES ‹z 30. júna 1997 o prepojení v telekomunikáciách v súvislosti so zabezpečením univerzálnej služby a interoperability prostredníctvom uplatňovania princípov otvorenej siete (ONP) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES L 199, s. 32)›, sú tarify za prístup k pevnej verejnej telefónnej sieti a za používanie tejto siete nezávislé od spôsobu použitia uplatneného užívateľmi s výnimkou prípadov, keď požadujú iné služby alebo doplnkové služby.

4. Tarify doplnkových služieb súvisiacich s poskytnutím pripojenia k pevnej verejnej telefónnej sieti a so službami poskytovanými prostredníctvom pevnej verejnej telefónnej siete musia byť, v súlade s právom Spoločenstva, dostatočne oddelené, aby užívateľ nebol povinný platiť za tie doplnkové služby, ktoré nie sú pre požadovanú službu nevyhnutné.

5. Zmeny taríf nadobudnú platnosť až po uplynutí primeranej doby od upozornenia verejnosti, ktorú stanoví národný regulačný orgán.

6. Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 3 týkajúce sa prijateľnosti cien, členský štát môže oprávniť svoj národný regulačný orgán, aby neuplatňoval odseky 1, 2, 3, 4 alebo 5 tohto článku v určitej zemepisnej oblasti, v ktorej bolo zistené účinné fungovanie hospodárskej súťaže na trhu služieb poskytovaných prostredníctvom pevných verejných telefónnych sietí.“ [*neoficiálny preklad*]

4 Podľa odôvodnenia č. 12 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/19/ES zo 7. marca 2002 o prístupe a prepojení elektronických komunikačných sietí a príslušných zariadení (prístupová smernica) (Ú. v. ES L 108, s. 7; Mim. vyd. 13/029, s. 323, ďalej len „prístupová smernica“) je s cieľom zabezpečiť kontinuitu existujúcich dohôd

a vylúčiť právne vákuum potrebné, aby nový regulačný rámec v telekomunikačnom odvetví zachoval, až do ich prehodnotenia, povinnosti stanovené skoršou právnou úpravou.

5 Článok 16 ods. 1 rámcovej smernice stanovuje, že národné regulačné orgány vypracujú analýzu relevantných trhov čo najskôr po prijatí odporúčania alebo jeho aktualizácie, pričom maximálne zohľadňujú pokyny. Členské štáty zabezpečia, aby sa táto analýza v prípade potreby vykonala v spolupráci s národnými orgánmi pre hospodársku súťaž.

6 Článok 27 ods. 1 rámcovej smernice stanovuje:

„Členské štáty zachovávajú všetky povinnosti podľa vnútroštátneho práva uvedené v článku 7 [prístupovej smernice] a článku 16 [smernice univerzálnej služby] do doby prijatia rozhodnutia národného regulačného orgánu týkajúceho sa týchto povinností, v súlade s článkom 16 tejto smernice.“

7 Článok 7 prístupovej smernice znie:

„Prehodnotenie predchádzajúcich povinností týkajúcich sa prístupu a prepojenia

1. Členské štáty zachovávajú všetky povinnosti podnikov poskytujúcich verejné komunikačné siete a/alebo služby týkajúce sa prístupu a prepojenia, ktoré boli platné

pred dátumom nadobudnutia účinnosti tejto smernice podľa článkov 4, 6, 7, 8, 11, 12 a 14 smernice [97/33] dovtedy, kým sa tieto povinnosti neprehodnotia a neprijme sa rozhodnutie v súlade s článkom 3.

2. Komisia oznámi príslušné trhy, ktorých sa majú týkať povinnosti uvedené v bode 1 v prvom odporúčaní o príslušných trhoch produktov a služieb a rozhodnutí identifikujúcom nadnárodné trhy, ktoré sa má prijať v súlade s bodom 15 [rámcovej smernice].

3. Členské štáty zabezpečia, aby, čo najskôr po nadobudnutí účinnosti tejto smernice a potom v pravidelných časových úsekoch, národné regulačné orgány vykonali analýzu trhu v súlade s článkom 16 [rámcovej smernice], aby sa zistilo, či je potrebné zachovať, zmeniť a doplniť alebo zrušiť tieto povinnosti. Strany ovplyvnené takouto zmenou a doplnením alebo zrušením povinností sú o tom v primeranej lehote informované.“

8 Článok 16 smernice univerzálnej služby stanovuje:

„Revízia záväzkov

1. Členské štáty zachovávajú všetky záväzky týkajúce sa:

a) maloobchodných taríf za poskytnutie prístupu k verejnej telefónnej sieti a za jej používanie podľa článku 17 smernice [98/10];

b) voľby alebo predvoľby prevádzkovateľa podľa smernice [97/33];

…“

Vnútroštátna právna úprava

9 § 24 TKG 1996 najmä stanovuje, že tarify musia byť orientované podľa nákladov účinného poskytovania služieb a musia zodpovedať týmto podmienkam: neobsahovať príplatky ukladané len v súvislosti so skutočnosťou, že operátor má dominantné postavenie na relevantnom telekomunikačnom trhu v zmysle § 19 zákona o obmedzovaní hospodárskej súťaže (Gesetz gegen Wettbewerbsbeschränkungen) v jeho znení uverejnenom v BGBl. 1989 I, s. 2486, neobsahovať zníženia ohrozujúce konkurenčné možnosti iných podnikov na telekomunikačnom trhu a nepriznávať užívateľom, oproti iným užívateľom podobných alebo zhodných telekomunikačných služieb na relevantnom telekomunikačnom trhu, výhody s výnimkou prípadu, že sa tieto objektívne odôvodnia.

10 § 25 TKG 1996 stanovuje:

„1. Podľa § 24 a 27 až 31 tohto zákona podliehajú tarify a ustanovenia všeobecných podmienok predaja týkajúce sa týchto taríf súvisiace s ponúkaním spôsobov prenosu a hlasových telefónnych služieb v rámci tretej a štvrtej triedy licencií v zmysle § 6 povoleniu regulačného orgánu, ak majiteľ licencie požíva na

relevantnom trhu dominantné postavenie v zmysle § 22 zákona o obmedzovaní hospodárskej súťaže.

2. Tarify a ustanovenia všeobecných podmienok predaja týkajúce sa týchto taríf súvisiace s poskytovaním iných telekomunikačných služieb, než sú uvedené v odseku 1, ktoré uplatňuje podnik požívajúci na relevantnom trhu dominantné postavenie v zmysle § 22 zákona o obmedzovaní hospodárskej súťaže. podliehajú podľa § 24, § 27 ods. 4 a § 31 postupu podľa § 30.

3. Odseky 1 a 2 sa uplatnia analogicky na tarify a ustanovenia všeobecných podmienok predaja týkajúce sa týchto taríf uplatňované podnikom, ktorý tvorí s majiteľom licencie v zmysle ods. 1 alebo s podnikom v zmysle odseku 2 jeden a ten istý podnik. Podniky tvoria jeden a ten istý podnik, ak majú medzi sebou vzťah v zmysle §36 ods. 2 a § 37 ods. 1 a 2 zákona o obmedzovaní hospodárskej súťaže.“

11 § 150 telekomunikačného zákona (Telekommunikationsgesetz) z 22. júna 2004 (BGBl. 2004 I, s. 1190), zmeneného a doplneného zákonom zo 7. júla 2005 (BGBl. 2005 I, s. 1970, ďalej len „TKG 2004“) upravuje tarify takto:

„1. Dominantné postavenia na trhoch, ktoré regulačný orgán určil pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona, ako aj z toho vyplývajúce povinnosti zostávajú v platnosti až do ich nahradenia novými rozhodnutiami v súlade s časťou 2. To

platí tiež v prípade, ak bolo určenie dominantných postavení na trhu konštatované len v odôvodnení správneho aktu. Prvá veta sa uplatní analogicky na povinnosti uvedené v § 36, 37 a 39 druhej alternatíve [TKG 1996].

…“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

12 V roku 2003 uviedol Deutsche Telekom na trh rôzne „ponukové balíky“ telekomunikačných služieb obsahujúce naraz služby podliehajúce povinnosti povolenia regulačného orgánu podľa § 25 ods. 1 TKG 1996 a služby, ktoré tejto povinnosti nepodliehali.

13 Na základe sťažností začal regulačný úrad v decembri 2003 šetrenie na účely preskúmania, či tieto balíky podliehali uvedenej povinnosti ako celok.

14 Rozhodnutím z 8. júna 2004 regulačný úrad konštatoval, že uplatňované tarify, ako aj časti všeobecných podmienok predaja týkajúce sa týchto taríf spadajú pod povinnosť získať povolenie podľa § 25 TKG 1996.

15 Deutsche Telekom podal proti tomuto rozhodnutiu pred Verwaltungsgericht Köln žalobu, ktorá obsahovala návrh na vydanie predbežného opatrenia.

16 Rozsudkom z 15. septembra 2005 uvedený súd žalobe Deutsche Telekom vyhovel z dôvodu, že prechodné ustanovenie v § 150 ods. 1 TKG 2004 sa týka len povinností, ktoré nevyžadujú žiaden vykonávací akt a ktoré sú uplatniteľné ako také, čo sú kritériá, s ktorými povinnosť podľa § 25 ods. 1 TKG 1996 nie je v súlade.

17 Proti tomuto rozsudku podal regulačný orgán opravný prostriedok „Revision“ pred Bundesverwaltungsgericht, ktorý rozhodol konanie prerušiť a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Má sa článok 27 prvá veta [rámcovej smernice] a článok 16 ods. 1 písm. a) [smernice univerzálnej služby] vykladať v tom zmysle, že sa má dočasne ponechať v platnosti povinnosť vyplývajúca zo skoršej vnútroštátnej právnej úpravy, na základe ktorej povoleniu podliehajú tarify za poskytovanie hlasových telefónnych služieb, ktoré koncovým užívateľom poskytuje podnik s dominantným postavením na trhu, a s ňou aj príslušný správny akt stanovujúci túto povinnosť?

Pri zápornej odpovedi na prvú otázku:

2. Je takéto dočasné ponechanie v platnosti v rozpore s právom Spoločenstva?“

O prejudiciálnych otázkach

18 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či článok 27 rámcovej smernice a článok 16 smernice univerzálnej služby umožňujú dočasne ponechať

v platnosti zákonnú povinnosť vyplývajúcu zo skoršej vnútroštátnej právnej úpravy, na základe ktorej povoleniu podliehajú telekomunikačné tarify uplatňované podnikom s dominantným postavením na trhu, a s ňou aj príslušný správny akt stanovujúci túto povinnosť.

19 Je zrejmé, že regulačný úrad neprijal žiadne rozhodnutie podľa článku 16 rámcovej smernice, pretože v čase, keď prebiehalo konanie pred vnútroštátnym súdom, nebola dokončená analýza relevantného trhu.

O výklade článku 27 rámcovej smernice a článku 16 smernice univerzálnej služby

20 Pokiaľ ide o doslovný výklad článku 27 rámcovej smernice, treba uviesť, že v platnosti sa majú ponechať „všetky povinnosti“ upravené v právnych úpravách členských štátov a uvedené v článkoch 7 prístupovej smernice a 16 smernice univerzálnej služby. Uvedený článok 7 sa týka povinností týkajúcich sa prístupu a prepojenia uložených podnikom poskytujúcim verejné komunikačné siete a/alebo služby, ktoré boli platné pred dátumom nadobudnutia účinnosti rámcovej smernice. Článok 16 ods. 1 písm. a) smernice univerzálnej služby stanovuje zachovanie v platnosti všetkých záväzkov týkajúcich sa maloobchodných taríf za poskytnutie prístupu k verejnej telefónnej sieti a za jej používanie.

21 Z toho vyplýva, ako to uviedol generálny advokát v bode 30 svojich návrhov, že v platnosti sa majú ponechať, nezávisle od ich povahy, všetky takto stanovené povinnosti uložené skoršou vnútroštátnou právnou členských štátov v rámci regulačného rámca vyplývajúceho z rámcovej smernice, prístupovej smernice, smernice univerzálnej

služby a smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/20/ES zo 7. marca 2002 o povolení na elektronické komunikačné sieťové systémy a služby (smernica o povolení) (Ú. v. ES L 108, s. 21; Mim. vyd. 13/029, s. 337, ďalej len „nová smernica o povolení“).

22 Skutočnosť, že rozhodnutie ukončiť takúto dočasnú situáciu vyplývajúce z uskutočnenia analýzy trhu uvedenej v článku 16 rámcovej smernice je zverené regulačnému orgánu, nemá na tento výklad vplyv, pretože uvedený orgán len vykonáva povinnosti uložené platnou právnou úpravou vyplývajúcou z nového regulačného rámca. Práve tento nový rámec totiž určuje povinnosti, ktoré sa majú zmeniť, zachovať alebo zrušiť.

23 Taký výklad je tiež v súlade s vývojom a štruktúrou nového regulačného rámca.

24 Pokiaľ ide o vývoj tohto rámca, je zrejmé, že v návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady z 12. júla 2000 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby [KOM(2000) 393 v konečnom znení] nebolo definované žiadne výslovne prechodné ustanovenie.

25 Stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru z 24. januára 2001 k „návrhu smernice Európskeho parlamentu a Rady o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby“ [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 123, s. 56) v bode 4.4 uvádza potrebu „jasne stanoviť, že existujúca právna úprava sa bude uplatňovať len do tej doby, než sa dokončí prvá analýza trhov vykonaná v súlade s novou smernicou“ [*neoficiálny preklad*].

26 Uvedený návrh bol prevzatý do spoločnej pozície (ES) č. 38/2001 zo 17. septembra 2001 prijatej Radou v súvislosti s prijatím smernice Európskeho parlamentu a Rady z 12. júla 2000 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcovej smernice) [*neoficiálny preklad*] (Ú. v. ES C 337, s. 34), z čoho vyplýva, že Rada mala snahu zabezpečiť právnu zrozumiteľnosť a navyše zohľadniť rôznorodosť situácií v jednotlivých štátoch.

27 Z toho vyplýva, že zákonodarca Spoločenstva zjavne nemal v úmysle zúžiť kategórie povinností uvedených v článku 27 ods. 1 rámcovej smernice.

28 Pokiaľ ide o štruktúru nového regulačného rámca, je potrebné na prvom mieste konštatovať, že povinnosti uložené podniku s dominantným postavením na určitom trhu boli v predchádzajúcom regulačnom rámci definované tými istými textami, pričom v novom regulačnom rámci sú na definovanie relevantného trhu a uplatnenie regulačných nástrojov príslušné národné regulačné orgány. Tieto orgány dokonca intervenujú v rámci analýzy trhu a označujú podniky s významným podielom na ňom.

29 Na druhom mieste článok 7 prístupovej smernice medzi povinnosťami, ktoré boli platné pred dátumom nadobudnutia účinnosti tejto smernice, uvádza, aby členské štáty zachovali v platnosti na jednej strane článok 4 smernice 97/33, ktorý stanovuje povinnosti priamo operátorom, a na druhej strane články 6 až 8, 11, 12 a 14 poslednej uvedenej smernice, článok 16 smernice 98/10, ako aj články 7 a 8 smernice 92/44, ktoré na členské štáty delegujú vykonávanie vyššie uvedených ustanovení, zabezpečené buď prostredníctvom štátnych orgánov, alebo národných regulačných orgánov.

30 Na treťom a poslednom mieste treba zdôrazniť, že odôvodnenie č. 28 smernice univerzálnej služby považuje za nevyhnutné zabezpečiť pokračovanie uplatňovania platných ustanovení týkajúcich sa služieb prenájmu okruhov uvedených v právnych predpisoch Spoločenstva v oblasti telekomunikácií, najmä v smernici 92/44, dovtedy, kým národné regulačné orgány nestanovia, že také opatrenia už nie sú potrebné, pretože sa na ich území vytvoril dostatočne súťažne orientovaný trh.

31 Predovšetkým uvedený cieľ kontinuity výslovne vykonáva príloha VII smernice univerzálnej služby týkajúca sa podmienok pre minimálny súbor prenajatých okruhov uvedený v článku 18 tejto smernice, ako aj článok 16 ods. 1 písm. c) uvedenej smernice, ktorý stanovuje zachovávanie v platnosti povinností týkajúcich sa prenájmu okruhov podľa článkov 3, 4, 7 a 10 smernice 92/44, ktoré ukladajú povinnosti členským štátom, a podľa článkov 6 a 8 poslednej uvedenej smernice, ktorých regulačný charakter nemožno spochybniť.

32 Ďalej článok 16 ods. 1 písm. a) a b) smernice univerzálnej služby stanovuje zachovanie v platnosti povinností týkajúcich sa tak maloobchodných taríf podľa článku 17 smernice 98/10, ako aj voľby alebo predvoľby operátorov podľa smernice 97/33.

33 Z predchádzajúcich úvah vyplýva, že vyššie uvedené povinnosti sa týkajú tak individuálnych aktov, ako aj regulačných opatrení uplatňovaných orgánom, ktorého určenie závisí od ústavného usporiadania každého členského štátu.

34 Nakoniec tento výklad potvrdzuje preskúmanie účelu predmetných ustanovení.

35 Odôvodnenie č. 12 a článok 7 prístupovej smernice totiž stanovujú potrebu vylúčiť právne vákuum medzi predchádzajúcim a novým regulačným rámcom. Na tento účel sa stanovuje ponechať v platnosti všetky existujúce povinnosti bez ohľadu na ich základ.

36 Článok 27 rámcovej smernice má teda tým, že výslovne odkazuje na článok 7 prístupovej smernice a článok 16 smernice univerzálnej služby, nevyhnutne v úmysle naplniť ten istý cieľ, zabezpečiť kontinuitu medzi predchádzajúcim a novým regulačným rámcom, a to bez ohľadu na povahu alebo základ povinností ukladaných operátorom.

O § 25 ods. 1 TKG 1996

37 § 25 ods. 1 TKG 1996 podriaďoval predchádzajúcemu povoleniu tarify, ktoré podnik s dominantným postavením na trhu uplatňoval voči konečným užívateľom za poskytovanie hlasových telefónnych služieb, a to v súlade s § 24 a 27 až 31 tohto istého zákona.

38 Článok 17 smernice 98/10, ktorý bol výslovne ponechaný v platnosti článkom 16 ods. 1 písm. a) smernice univerzálnej služby, uvedený v článku 27 rámcovej smernice vo svojom odseku 1 definuje úlohu národných regulačných orgánov, ako aj povinnosť držiteľov licencie, ktorí majú významné postavenie na trhu, dodržiavať jeho ustanovenia. Odsek 2 tohto článku 17 stanovuje, že tarify za používanie pevnej verejnej telefónnej siete a za služby poskytované prostredníctvom tejto siete musia byť v súlade so základnými zásadami nákladového orientovania cien.

39 V súlade s § 24 TKG 1996 musia byť tarify orientované podľa nákladov účinného poskytovania služieb a musia zodpovedať podmienkam uvedeným v odseku 2 tohto paragrafu, najmä že tarify nesmú obsahovať príplatky ukladané len v súvislosti so skutočnosťou, že operátor má dominantné postavenie na relevantnom telekomunikačnom trhu.

40 Z toho vyplýva, že ustanovenie, akým je § 25 TKG 1996, ktoré obsahuje všeobecnú povinnosť získať povolenie a paralelne odkazuje na zásadu nákladového orientovania cien uvedenú v ustanovení, akým je § 24 tohto zákona, možno považovať za vykonávajúce článok 17 smernice 98/10.

41 Z predchádzajúceho vyplýva, že povinnosť stanovená v § 25 TKG 1996 je povinnosťou v zmysle článku 16 ods. 1 písm. a) smernice univerzálnej služby, a teda sa musí dočasne ponechať v platnosti.

42 Je pravdou, že Deutsche Telekom tvrdí, že národný regulačný orgán by mohol tým, že nevykoná analýzu trhu, oddialiť uplatňovanie nových pravidiel Spoločenstva. V tomto prípade však náleží vnútroštátnym orgánom a v prípade potreby príslušným súdom, aby z toho vyvolali dôsledky, a Komisii, aby vykonala svoje právomoci na účely zabezpečenia plného uplatňovania práva Spoločenstva.

43 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na prvú predloženú otázku odpovedať, že článok 27 ods. 1 rámcovej smernice a článok 16 ods. 1 smernice univerzálnej služby sa majú vykladať v tom zmysle, že v platnosti sa má dočasne ponechať

povinnosť vyplývajúca zo skoršej vnútroštátnej právnej úpravy, na základe ktorej povoleniu podliehajú tarify za poskytovanie hlasových telefónnych služieb, ktoré koncovým užívateľom poskytuje podnik s dominantným postavením na trhu, a s ňou aj príslušné správne akty stanovujúce túto povinnosť.

44 Vzhľadom na odpoveď na prvú otázku nie je potrebné odpovedať na druhú otázku.

O trovách

45 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 27 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica) a článok 16 ods. 1 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2002/22/ES zo 7. marca 2002 o univerzálnej službe a právach užívateľov týkajúcich sa elektronických komunikačných sietí a služieb

(smernica univerzálnej služby) sa majú vykladať v tom zmysle, že v platnosti sa má dočasne ponechať povinnosť, akú stanovuje § 25 telekomunikačného zákona (Telekommunikationsgesetz) z 25. júla 1996 prijatého skoršou vnútroštátnou právnou úpravou v rámci regulačného rámca vyplývajúceho z uvedených smerníc, na základe ktorej povoleniu podliehajú tarify za poskytovanie hlasových telefónnych služieb, ktoré koncovým užívateľom poskytuje podnik s dominantným postavením na trhu, a s ňou aj príslušné správne akty stanovujúce túto povinnosť.

Podpisy